

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— frt
 Félévre 5.—
 Negyedévre 2.50
 Egy hónap 1.—
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Főpiacz, a város-
 házzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábos petit
 soronként 5 krajvával
 számítottanak.

Egy vakand-turás.

Debreczen, január 29.

A politikai élet fölszine alatt turkáló vakandok-had, melyről csak az imént mutatta ki a kormányelnök, hogy földalatti utjai nem csak közös irányban haladnak, hanem egymásba is nyílnak. Elérkezettnek találta az alkalmat, hogy a szabadelvű magyar kormány alatt egy „nagyobb szabású” gödröt ásson, melybe ez mindenestül bele temetkezzék. Tervöket végrehajtották s a föld alól kitörtek, de a tátongó üreg helyett csak egy nyomoruságos vakandturás lett sötét munkájuk eredménye, mely a hazugság és áru és sarából — melyben ez elemek élnek és dolgoznak — ugyan épen eleget hozott föl mutatóul, de egyéb bajt nem okozott, minthogy legfeljebb a kultuszminiszter csizmáját sároszta be, kinek azt — bécsi utjával kapcsolatosan — a köztisztaság érdekében letaposnia kellett. Épületes historia ez, és nagy mulasztás volna, ha krónikás tisztünkhöz képest a napi események sorába be nem iktatnók.

Az udvarnál birt befolyására támaszkodva merészet és nagyot gondolt a jezsuita párt, és nem kevesebbet akart, minthogy egy fiatal káplánt, amolyan segédlelkészt, az ország egyik legfontosabb és jövedelmezőbb megyés püspöki székébe emeljen. Nem volt a fiatal káplánnak más érdeme, minthogy gazdag gróf létére jövedelmeit a néppárt céljaira áldozta és biztosítékot nyújtott az iránt, hogy püspöki jövedelmeit és be-

toltyását is erre a szent célra fogja fordítani. A nagyérdemű egyházi férfiú Majláth gróf, ki csak két év előtt lett a komáromi apát-plébánosnak Molnárnak helyettesse, hogy princzipálisa annál zavartalanabban és odaadóbban áldozhassa szent életét a néplázítás és panszlavizmus kegyes munkájának.

A dolgot egészen „lege artis” igyekeztek nyélbe ütni. Azon kezdték, hogy már a mult nyáron egy igen előkelő egyházi méltóság, kit egészségi állapota történetesen Ischl ben kényszerített nyaralni, legmagasabb helyen rámutatott a megüresedett püspöki székek betöltésének sürgőségére. Hogy Majláth grófnak a pécsi püspökséget biztosítsák, addig intrikáltak a magyar kormány jelöltje, Fraknoi Vilmos címzetes püspök ellen, mig ez önként visszalépett, és midőn a kormány Majláth személyére nézve sehogy sem volt megnyerhető, ismét történetesen az öreg és törődött erdélyi püspök, Lónhart fordult a kormányhoz, hogy engedessék meg neki Majláth gróf személyében egy koadjutort vennie magamellé, ki a dolog természeténél ezen állásában előbb felszentelt püspökké lesz prokonizálendő. A kormánynak az ellen nem volt kifogása, és a kérelem értelmében tett a királynak, mint legfőbb kegyurnak fölterjesztést.

A fiatal gróf káplán magasra törő ambíciója azonban a királyi kegyet nem tartotta az ő bokros érdemeihez mértnek és visszautasította azt.

Ebből csináltak azután a magyar-

faló osztrák klerikális lapok és a velük egy huron pendülő magyar nemzeti párti és Ugronista sajtó roppant nagy kázust, vádolván a kormányt, hogy a korona méltóságát kompromittálta, midőn a királyi kinevezést visszautasításnak tette ki. Azt fogták rá ugyanis *Wlassics* kultuszminiszterre, hogy ő bizonyos *ellen-szolgálmányok* fejében Majláth gr. ügyét ugy ígérte fölterjeszteni, hogy ez az „utódlás” jogával nyerje el a koadjutori állást, vagyis, hogy ezen föltétellel a pápa tenné meg koadjutornnk, s az erdélyi pöspök halála után annak helyébe lépne, annélkül, hogy a magyar király kinevezésére többé szüksége volna. Ezzel természetesen két legyet ütött volna egy csapással a jezsuita párt: először belesegítette volna a néppárt egyik fiatal, de annál vitézebb előharcosát az erdélyi püspöki székbe, és másodsor kijátszotta volna a magyar király azon ősi, kiváltságos apostoli jogát, hogy a püspöki javadalmakat ő adományozza. Mivel pedig *Wlassics* miniszter ilyen jogfeladó, hazaáruló praktikába bele nem mehetett, s a koadjutori állás betöltését az utódlás jogával nem ajánlhatta, azt fogták rá, hogy becsapta *Taliani* pápa nunciusát, félrevezette a királyt, kompromittálta a korona tekintélyét, és olyan összeütközést idézett föl a Vatikán és a kormány között, mely vagy a nunczius távozását, vagy a kormány lemondását vonja maga után. A mi drágalátos illiberális ellenzéki lapjaink természetesen az utóbbit helyez-

TÁRGA.

Egy pohár viz.

Irta: Sz. Buday Etel.

Tikkasztón forró nyári délután volt, még szellő sem lengett s a fák bokrok dúd lombjai is lombán pihentek, csak az örökké rezgő nyárfák ezüstös levelei remegtek, alá hajló fürtös lombjaikkal megérintve a parkkal körített ó kastély földszinti egyik becsukott ablakát, melyet sötét zöld függöny fedett; nem engedve behatolui a meleget, napsugarat a hűvös boltíves nagy terembe, hol a félhomályban csak a kandallóban pislogó parázs vetett egy ide-tova rezgő fénysugárt, mely felverte szendergéséből a kandalló közelében zsölyében pihenő férfit. — Olyankor bágyadtan veté fel szemeit és semmit ki-fejezőn tekintett a légbe, mintha bántaná hogy tudatára ébredt létének, vagy már a megszokott helyet, tárgyakat nem látná szívesen. Ha az ide-tova tűnő lobogó fény nem háborgatá, ugy unottan esukta le szemeit s álmódzott tovább oly álmokat, melyek kedvesebbek voltak a lét tudatánál.

A terem mélyében, hova az egyik ablak függönyei közül némi fény hatolt be, egy nő, bájos ifju nő ült zongora előtt

a derengő fényben s játszott művészi ihlettel, mi lágyan szerelmi susogáshoz hasonlóan hangzott, mely még a szendergőt sem verte föl álmaiból hanem inkább még édes mámoros álomba ejtette. Azért ha a varázs hangok megszűntek, melyek egyforma zsongással kábították, felriadt szendergéséből a nyugvó és kérésen sutogó „csak tovább... tovább... így álmódzni édes gyönyör.”

És a nő játszott tovább, egyformán, szenvedélytelen lágyággal, mig ő maga a rejtegetett izgalomtól, palástolt szenvedélytől hevült s halvány arca kigyult, nagy fekete szemei fellángoltak, vad fényben ragyogva tapadt tekintete az alvó férfi ólomszínű arcára. Az alvó megmozdult, össze rándult, mintha a szép asszony merő nézése delejes áramlat behatása alá juttatta volna; de azért aludt tovább s megigézve talán álmódott is, mig a nő kitartó figyelemmel folyton nézte az alvó gyérhajjal körített kimerült arcát, kékgyürűs szemét, lelógó nagy bajusza alatt, szinte eltűnő göresösen egymásra szorított keskeny szintelen ajkait, melyeket lenyúló mély barázdák a korai hervadás barázdái vettek körül, aggnak tüntetve fel az ifju férfit, ki sietve élt, a nélkül, hogy ráért volna ifjon élni és megvénült a nélkül, hogy aggá lehetett volna; gyötörtetve elsatnyult testtel, reményt vesztetten a sovár vágyak tól, melyek kiemésztik a velőt a eson-

tokból, kiégetik a vért az erekből, megkeresik a szívet, meglágyítják az agyat s visszatörölve mindent, büntetik az embert, amiért nem tudott emberileg élni.

Lassanként hamuréteg borítá el a kandalló parázsát, elhamvadt a tűz, a mesterségesen előidézett enyhe levegőt hűvösebb váltá föl a teremben, mit az alvó elkapatott teste mindjárt megérezett s önkénytelen védekezve feljebb húzta magán a gyapottakarót, mely végtagjait óvta a terem kriptaszerű hűvössége ellen és fokozta gyér vérének melegét, mi lassan keringve ereiben nem birt elég hőfokot kifejleszteni.

Ki lett zárva a boltíves sötét terem-ből az éltetadó napfény, mely künt ragyogott; ki a világosság mely a túlélvezett élet gyönyörétől elesigázott férfi szemeit sértette és bántotta lelkét a természet mesterkéletlen derűje, mely már lelkében viszont derűt nem keltett; fájt látnia a nagymindenség munkálkodó erejét, mivel már az ő rajta mit sem segíthetett.

Elvonult élni oly életet, mely egyenlő volt már a nem léttel s magához lán-czóla ifju nejét, megvárva tőle, mint jó szerkezetű automatától, hogy kedvére tegyen mindent, mulattatására, fél napokat homályos szobába zárkozva zongorázzon hogy bűvös játékaival eltompítsa zaklatott kedélyét és édes szendert varázsoljon szeméire, melyeket másként került az álom.

Képes ábrák a kivételre nyitott...

ték kilátásba s rendkívül örültek neki már előre is, hogy a magyar parlamenti kormány, mely óriási többségre támaszkodik, a pápai nunczius és egy daczoskodó kápláncska fogja megbuktatni. A bonyodalom annál akutabbnak látszott, mert a nunciatura által sugalmazott lapok állítása szerint Wlassics miniszter még akkor sem járhatott el jóhiszeműséggel, ha az utódlás jogát meg nem ígérte, miután tudnia kellett, hogy a pápa „utódlás” nélkül soha sem nevez ki koadjutort, és ha amélikül akarta volna Majláth grófot, nem kellett volna a magyar király előleges engedelmét kikérnie.

E ravasz cselszövény hálózatát tépte most szét Wlassics miniszter Bécsben, midőn a király előtt beigazolta, hogy Magyarországon ötven év óta senkít sem neveztek ki a püspöki helynökség állásába; hogy az az eljárás homlok egyenest ellenkezik a magyar királyi kegyuri jogokkal ép úgy, mint az eddigi uzussal, úgy, hogy az utódlás jogával leendő kinevezést a magyar miniszter sem a nuncziusnak nem ígérhette, sem a koronának ajánlatba nem hozhatta.

A jezsuiták most persze lefujnak. A nunczius a sajtót okolja, mely a félreértéseket célzatosan szította, míg az osztrák hivatalos és félhivatalos lapok egyhangulag hirdetik, hogy az ügyben a magyar kormány és a külügyminiszter között nemcsak hogy félreértések nincsenek, de — *nem is voltak*.

És most már ebből az esetből, levonhatja a tanuságot úgy a magyar hazafias és a hitélet körül igazán érdemesülő papság, mint a magyar nemzet.

A hivatását komolyon vevő és buzgó magyar lelkészi kar a főntebb elmondott esetből himet varrhat magának arra nézve, hogy mi lesz majd akkor, ha va-

lamily „kath. autonómia” ürügye alatt a magyar főpapi állások nem a hazafias magyar kormány, hanem az internacionális és politikai célokat kergető római jezsuiták közvetlen befolyása után fogának betöletni. Ime a jelen esetben egy fiatal káplánt erőszakolnak föl mindénáron az ország legelőkelőbb püspöki székében csak azért, mert gróf, mert gazdag, és mert jövedelmeit és javadalmait az állam- és rendbontó, de ez időszert Róma szolgálatában álló, ugynevezett keresztény szocializmus céljaira kész áldozni.

És vonja le a tanuságot a magyar nemzet a részben, hogy mit várhatna egy olyan kormánytól, mely akár néppárti, akár konzervatív akár „nemzeti” párti címen a hatalmat magához ragadná. Ebből az esetből magából világos, hogy ezek az emberek egy rövid év alatt készek és képesek volnának mindazon jogokat Rómának és Bécsnek kiszolgáltatni, melyeket a magyar nemzet ezer év alatt szerzett.

Politikai hírek.

Kiegyezési tárgyalások.

Lukács László pénzügyminiszter Bécsbe utazott, hogy az osztrák miniszterekkel a Kiegyezési kérdések dolgában tárgyaljon. Némely részről azt remélik, hogy ez alkalommal *lehető lesz az összefüggő kérdések elintézése*. A magyar és az osztrák kormány között csak a kiadandó tizkoronás bankjegyek és ezüst ötkoronások mennyisége tekintetében van nézeteltérés. A pénzügyminiszter bécsi tartózkodása alatt az *osztrák-magyar bankkal fennálló* differenciákat is rendezni akarja.

A horvát tartománygyűlés.

A horvát tartománygyűlés, mint a horvát hivatalos lap tegnapi száma jelzi, már csak néhány ülést fog tartani, azután pedig a *jövő tavaszig* el fog napoltatni. Tavasszal csak rövid ülésszakra fogják egybehívni, melynek befejeztével *feloszlatják*.

És az életkedvtől, egészséges testi erőttől duzzadó ifju nő, türte önmegtagadást gyakorolva a nehéz rabigát s egész délutánokat zenélt mulattatására, megnyugtatóra beteg férjének a komor boltives templomhoz hasonló teremben, hol a napfény ki volt zárva, hol a lég szárazon fojtó volt a kandalló tüzétől, hol a mély csöndben, még a gondolat is szünetelt, hol az alvó nehéz, szagpatott lélegzésén a régi óra egyenletes ketyegésén és az ő melancholikus zenélésén kívül mi más zaj sem hallatszott.

Már csak fél kézzel játszott a nő, mely könnyedén siklott ide-tova a billentyűkön, míg a másik kis kezével felfogott egy napsugárt, mely vakmerően beférkőzött mint kerek fénylő rózsza, végig sugározva aranyos szöke fején, sávsugarban elhatolva egészen az alvóig, még kísértetiesebb halványnak tüntetve fel anélkül is sápadt arcát, a mely rémletesen és szájalmat keltően nézett ki. De ez a szép asszonyt nem zavarta, meg volt szokva évek óta ilyennek látni férjét és hű készséggel kész volt felfogni kezével az incselkedő napfényt, mely felköltéssel fenyegette őt. Keze már remegett a fáradtságtól, de azért kitartóan védte az alvót míg tekintete a közeli órára volt függesztve, felindult izgalommal. A halk zenével egybeolvadt az óra tompa hangja, nyolezat jelezve és a terem sötét butorai bele veszték az erősülő alkony homá-

lyába s az utolsó ragyogó napsugár is eltűnt a szép asszony aranyos hajáról s ő is egybeolvadt a homálylyal, melyben a bővös zene úgy hallatszott, mint láthatatlan szellemek karéneke, mely egyre halkulva, egyre csendesülve, szellő által felkapott eolhárfa hangként elenyészett.

Egy pár perczig tartó mély csend után, mint sugár árny emelkedett föl a nő és vigyázon nesztelen haladt előre a süppedő szőnyegen, az egyik japáni fallal védett ajtóig, hol árnyként kisuhant, maga után lebocsátva a függönyöket s kijutott a parkba, ki az ég alá, mely még rózsapirban égett a nap bucsu csókjaitól, ki az Istentől nyert levegőre, ki a világosságra, mi élettelen szépségeivel egybeillőn ragyogott.

Vidoran tekintett szét, tele tudóval, tágult orlyukkal szívta a friss levegőt, édes mosolylyal figyelve a repkedő feeskékre, melyek könnyedén suhanva az alányugvó nap biboros fényében keringtek ide-tova szabadon, boldogan. Talán ő is megkívánta a feeskék szabad mozgását a hosszas rabság után, azért eredt gyors futásnak, felkapva fekete csipke ruhája uszályát, szaladt a park tekervényes utain könnyedén, alig érintve az ut porát piczi lábaival, mintha láthatatlan szárnyakkal bírt volna.

Elhagyta a parkot kijutott a szomszédos vad erdőbe és fáradtságot nem ismerve vidoran futott tova a tarka réten

a kakukfü, vad zsálya illattal telt levegőben, a sűrű bükkös sötét zöld lombjai alatt, hol evetkék szökdécseltek, madarak csicseregtek, és az elterült alkony homálya, mint szürke fátyol misztikus színezetet kölcsönzött a vadonnak, melyben a harkály sivitó hangja vésztijszólan hangzott, de mi nem zavarta a sietőt; úgy nem a ruhájába akaszzkodó szederindák sem, melyeknek fehér virágai mellé gyász jelvényként csipke foszlányok maradtak, jelezve a szép rohanó utját, amerre haladt.

Midőn a százasod fák sűrűjébe, vilámtól sujtott nagy bükkfához jutott, a melynek felsudara lehasítva kormos héjával, száradt ágaival a fák között elnyulva nyugodott, míg a másik fele az odvas törzs kérgén át nyerve tápot, tenyészett zölden, magasba törve lombos koronájával; akkor e fa előtt hirtelen megállott és fürkésző széttekintés után, mintha az erdő magányában sem biznék, elővigyázóan közelített a fához, melyet mint rég nem látott kedvesét ölelt magához, azután mohával borított törzsébe kapaszkodva belenyult magassan tátongó korhadott odvába, honnét egy kis levélkét, hozzákötött rózsaszállal vett ki. A levélke rózsaszínű, a rózsza fehér volt s üde frissége arról tanuskodott, hogy nem sokkal előbb lett elrejtve az odvasfába.

Elsőben a rózsza kapott édes esőket, azután a levélke, mit mohó vágygyal bontott föl a szép asszony s melynek rövid

Külföld.

Goluchovszki újabb diplomáciai utja.

A Gasetta del Emilia értesülése szerint Goluchovszki már a legközelebbi időben Rómába érkezik, hogy Rudini olasz miniszterelnökkel találkozzék. Beavatott diplomáciai körökben ezt a találkozást szoros összefüggésbe hozzák a keleti kérdés haszthatatlan rendezésével.

Muraviev gróf politikája.

Muraviev grófról diplomáciai körökben azt jelentik, hogy nagyon tévednek, kik benne annak az állítólagos Nagy Péter-féle végrendeletnek végrehajtóját s Oroszország kocsijának a Lobanov-politika kerékvágásából való kikökkentőjét keresik. Mint igen okos, böcs diplomata s véralakánál fogva is békéstermészetű ember, el sem fogadta volna a külügyi miniszterséget, ha azt követelték volna tőle, hogy Oroszországot ellenséges irányba terelje a többi európai nagyhatalmakkal szemben s a keleti kérdés megoldását erőszakos eszközökkel intézzék el.

A diplomáciai körökben meg vannak győződve, hogy Muraviev gróf teljes egyetértésben a czárral, Lobanov hercege politikáját fogja követni, mely Oroszország presztízst oly magas fokra segítette, ahol az eddig még soha sem állt.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 28.

A belügyi költségvetés mai folyása ismét fölvetett egy szűzszónokot, Székely Györgyöt, aki szintén a szabadelvűek sorából emelkedett szólásra és a ki hasonlóképen nagyon szép hatással beszélt. Első sorban a közigazgatás kérdéseire szólott és visszautasította azt a mostoha hangot, amivel itt a Házban a közigazgatás tisztviselőiről egyesek és egész pártok pertraktálnak.

Nagyon érdekesen fejtegette a székelykérdést, különösen a székelykivándorlás ügyét, amelynek súlyos voltát nemzeti szempontból eléggé fájlalni nem lehet. Társadalmi tevékenységre van szükség, az kétségtelen,

de az is bizonyos, hogy egymaga a társadalom ezt a degeneráló mozgalmat meg nem akadályozhatja. Ide állami asszisztencia kell, még pedig mihamarabb, hogy ez a veszedelem még inkább el ne fajuljon, sőt lehetőleg a minimumra zsugorodjék össze.

A rokonszenves, tartalmas előadás élénk figyelemben részesült s Székelyt számosan üdvözölték.

Utána Visontai Soma beszélt s miután az előző napok fölvetették a szociálizmust, ő ezuttal csaknem kizárólag ezzel a kérdéssel foglalkozott.

Majd Kardos Kálmán következett. Idáig csak nem doyenje volt a főispáni karnak, a miből azt hihetnők, hogy tehát ő is — szüz. Tövedés. Hiszen az alkotmányos aera beköszöntése után már képviselő volt, s a kik a törvényhozás régi, harmincz év előtt való foliánsait forgatják, a Kardos Kálmán nevével gyakorta találkoznak.

A Ház érdeklődéssel nézett a politikai réprisé elé s érdeklődésében nem csalódott. Lendülettel, fiatalos hévvel disszertált Kardos a közigazgatásról és sok megszívlelni valót mondott. Kiváló melegséggel interpretálta a közigazgatási tisztviselők érdekeit s a jó közigazgatás érdekének mondta, hogy a tisztviselők anyagi helyzete állásuknak megfelelő legyen.

A közigazgatás reformját meggyőződéssel sürgette, a mi szintén beláthatatlan horderejű tényezőnek ígérkezik a jövő Magyarországnak fejlődésében. A főispáni intézményt élénk helyeslések között védelmezte s végül emelkedett hangon omlékezett a régi időkről, a mikor még az eszmék és nem a kicsinykedés voltak a parlamenti harcok faktorai.

A zajos helyesléssel fogadott beszéd után 5 percz szünet, majd azután is Tóth János felszólalása következett, a ki főleg a választási reformokkal foglalkozott.

Az ülés végén Visontai Soma, Kossuth Ferencz és Kubina József terjesztették elő tegnappól elmaradt interpellációikat.

Városi közgyűlés.

— Második nap. —

Debreczen, január 29.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága ma délelőtt 9 órakor folytatta gr. *Degenfeld* József főispán elnöklete alatt tegnap megkezdett rendes közgyűlését. A második napon már alaposan megbeszélte a bizottsági tagok érdeklődése, a minek az az oka, hogy a fontosabb tárgyakat már az első napon letárgyalták.

A mai közgyűlést három házagot pótló szabályrendelet letárgyalásával kezdték meg. Az egyik szabályrendelet a vidéki hus behozatalát s a helybeli nem iparosok által vágott állatok husának elárúsítását illetőleg intézkedik; a másik a nyilvános vigalmak, mutatványok és előadások rendezését tárgyalja; míg a harmadik, amelyet már 10 évvel ezelőtt kellett volna a törvényszerint megalkotni, az ebtartást szabályozza.

Fontos tárgy volt még a városháza alatt lévő boltok bérleti szerződéseinek meghosszabbításának kérdése, amelyet a közgyűlés helyes méltányossággal oldott meg a kereskedőkkel szemben, akiknek a városháza átalakítása, esetleg építése kellemetlenségeket okoz.

Vita főleg a husbehozatalt tárgyaló szabályrendeletnél volt, amelyben néhány lényegbeli és stílusos módosítás érvényesült. De nem maradt megvitáztatlanul az ebszabályrendelet módosításának ügye sem. Sok vitatkozás után végre is a tanyai ebek megadóztatását a közgyűlés nem fogadta el.

Részletes tudósításunk a következő: Gróf *Degenfeld* József főispán a folytatódólagos közgyűlést megnyitván, *Varga* Károly előadó felolvasta a vidéki hus behozatala, valamint annak és a helybeli nem iparosok által vágott állatok husának elárúsítása tárgyában alkotott szabály-

rendeletre vonatkozó tanácsjavaslatot, amelyet általánosságban a részletes tárgyalások alapján elfogadtak.

A részletes tárgyalás során a szabályrendelet 5. ik §-át elhagyták, többi szakaszát pedig stílusos módosításokkal fogadták el.

A szabályrendelet a belügyminiszterhez fog felterjesztetni.

Szentesi János a városnak a szerződés zár alól való feloldását sürgeti.

Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány kijelenti: hogy a fertőtlenítés után fel fogja oldatni a zárlatot.

Vecsey Imre tanácsnok terjesztette elő ezután a nyilvános vigalmak, mutatványok és előadások rendezése tárgyában alkotott szabályrendeletre vonatkozó tanácsos javaslatot. A javaslatot általánosságban elfogadták.

A 2-dik §-t oda módosították, hogy szeptember 15-től május 15-ig a színházi előadások idején a műkedvelői előadásoktól eltekintve, nem rendezhetők semmiféle előadásokat.

A 3-ik szakasznál *Márk* Endre indítványára olyan módosítást fogadtak el, hogy a helybeli jótékony és kultur egyesületek előadásaira a korlátozás nem terjed ki.

Joó István indítványára kimondották, hogy az engedélyt csak magyar nyelvű előadásokra adják meg.

A 7-ik szakaszhoz *Komlóssy* Dezső indítványozza, hogy az engedélyezésért járó díjakat a közművelődési alapra fordítsák.

Boczkó Sámuel a díjakat a szegényalapról kívánja fordítani.

A 7-ik szakasz változatlanul elfogadtatott.

A többi szakasz is változatlanul elfogadtatott s a szabályrendeletet felterjesztik a belügyminiszterhez.

Király Gyula tanácsnok az ebtartási szabályrendeletre elrendelt miniszteri mó-

tartalmát, újra meg újra át olvasta boldog meglepéssel.

— O, az én egyetlenem — susogta — szeret... hiven... soha nem felejtve... Megérkezett... — eljön még ma, ez éjjel.

Levél helyet levelet téve a korhadt fába, lassan vissza tért és mélézőn haladt, nem sietve, mint a ki oly gondolatokban van elmélyedve, a melyek sulyként nehezülnek lelkére.

Az első tanu nélküli találkozás eszméje aggasztotta, melynek nyomasztó behatását nem emésztette el, a rég várt viszontlátás öröme sem. Hiába ujjongott szívében egy öröm hang, a végre valahára elérhető boldogság után, mert elnémitotta azt valami szüziesség, tartózkodás, mely elfogta valóját, a nyári alkony daczára is úgy megborongtatta, hogy bele szédülve, a legközelebbi fatörzsbe kellett fogóznia és elkabulva, önmagával küzdve suttogá — „miért is egyeztem a titkos találkozásba!”

Az alkony hűs szellője, üdítőn körül lengte kábult fejét, kigyult arcát, csillapítva vére hevét, mely izzó lávaként rohant ereiben és megkönnyülve, erő nyerve, lassan ment előre, elveszítve már a tiszta öntudattól nyert láthatatlan szárnnyakat, melyeket elvett az első bűnnek szándékolt elkövetése.

Szerelmi vágytól gyötörtetve, kötelesség érzettől sujtoltan, ment lassan a

nő; kora harmattól nyirkos pázsiton, csillagos menybólt alatt szellőtől kísérve, míg a férj, az egészen besötétült szobában, a lámpát behozó komorna lépteinek zajára ébredt föl.

Kábultan nézett szét és bágyadt tekintete a csinos új szobaciezán akadt meg.

Hirtelen előre hajlott és régi hevének egy fellobbanó szikrája kicsapott szeméin, míg fakó arcán vörös foltok gyultak, kirívó ellentétbe jöve sápadt színével s megélnkülve, mint prédát leső macska kísérte figyelemmel a lány mozdulatát, míg végtére elfuladva a felindulástól, kellemetlen recsegő hangon mondá: „hozzon egy pohár vizet.”

Míg a lány vizet töltött, addig is szurósan tapadt rá tekintete s midőn feléje hajolva tartá az ezüst tálcán a poharat, így susogott a gróf: „tartsa közelebb... még közelebb” s mereven rá tekintve, reszkető kézzel nyult az ital után. de a pohár helyett a lányka üde, piros arcát érintette, míg a másik kezével vállába ragadva, hevesen húzta magához, mint ölyü karmaival az elfogott galambot és lázas ajkai forró csókban tapadtak a lány piros, duzzadt ajkaira, míg a pohár tartalma reá ömlött a esók rablóra s e nem várt zuhany, lehűtö szalmalánghoz hasonló hevét s indulattal kiáltá: „ügyetlen!”

— Hagyja kérem — mondá neje az

ajtó függönyei közül kilépve, végig nézve gunyosan a zavarba jött férjet — „hisz csak egy pohár víz volt” s mi azt hiszem, éppen a kellő időben ömlött önre, hogy lázas hevét lehűtse... Hanem maga, meg ügyesebben is viselkedhetett volna helyzetében. Ügyetlenségéért el van bossútva — mondá szigorral a szép grófnő a komornának, ki lángba borult arezzal sietett ki a teremből.

— Édesem — szólt a férj a kényszer zuhanyt törülgetve magáról — csak nem gondolt valami balgaságot? ...

— Ah, a világért sem... Csak azt a tanácsot adom, ha máskor éledegni van kedve, ne kérjen soha többet vizet... Pá!... szép álmokat. Ma már nem látjuk egymást. Lakosztályomba vonulok, jó éjt!

— Bah! — hangozott a férfi ajkáról e cynikus kifakadás — hogy ezek az asszonyok mind egyformák, mind örök hűséget követelő balgák...

— Nevetséges!

— „Hűségesek már csak akkor leszünk, ha hűtelenek nem lehetünk s jaj — jaj! akkor, midőn megőrzi egy pohár viz hűségünket”, — de azt nem tudta meg soha, hogy ugyanazon pohár viz, mely őt a hűtlenségtől mentette meg; nejét tette hűtlenné, ki másként talán megőrizte volna hűségét.

dosításokat tárgyaló tanácsjavaslatot terjesztette elő.

A közgyűlés a kifogásolt szakaszokat tárgyalja.

Márk Endre a külterületi ebek megadóztatását nem tartja lehetőnek, azért a miniszter módosítását nem ajánlja elfogadásra.

Békéssy László a tanyai ebek megadóztatása mellett szólott. A miniszter módosításainak tárgyalását és elfogadását kéri.

Gróf **Degenfeld** József főispán a tárgyalás rendjét illetőleg kijelenti, hogy csak a módosításra vonatkozó javaslatokat tárgyalják.

A közgyűlés 3 szótöbbséggel a miniszternek a tanyai kutyák megadóztatására vonatkozó módosítását *elvetette*.

Steinfeld Mihály a tanyai kutyák koloncza hosszának meghatározását kéri.

Szentesi János a vadászkutyákra is kolonczot akar akasztani.

A közgyűlés többsége a tanyai kutyák kolonczal való ellátását kötelezőnek mondotta ki.

A Dedó utcai 64 számú házasteleknek 4101 frtért árverésen történt eladását a közgyűlés jóváhagyta.

A városház alatti boltok bérlete 1897. július 1-jén lejár s a bérlők egyrésze **Zádor** Lajos, **Szent Királyi** Tivadar, **Tóth** Gyula cég, **Telegdy** K. Lajos a bérletet 6 évre meghosszabbítani kéri; míg a jog- és pénzügyi bizottság az ismert körülményekre való tekintetből azt véleményezi, hogy a bérletek 1900 évi május hó 1-ig hosszabbíttassanak meg.

A tanács pedig a következő javaslatot teszi:

Az 1897. július 1-jén lejáró bérletek hosszabbíttassanak meg oly módon, hogy a piacz-utcai homlokzaton levő boltok bérletei 1903. május hó 1-jéig, a többi boltok bérletei pedig 1900. évi május hó elsejéig a jelenlegi feltételek s az eddigi bérletfizetés mellett hosszabbíttatnak meg, kikötve a bérlőkkel szemben, hogy a városháza esetleges építése vagy átalakítása folytán szenvedett károsodásért a város semmi ezímen semminemű kártérítést nem adhat; ha pedig esetleg az üzletek kiköltözése válik szükségessé, a város ezen célra bódét nem építtet s egyáltalán minden ezzel járó költségeket bérlők viselni kötelesek. — A tanács ezen javaslata indokolást talál a jog- és pénzügyi bizottság véleményében, mely szerint tekintettel kellett lenni a jelenlegi bérlők megbízhatóságára hitelképességére; de tekintettel kell lenni azon figyelmre kívül egyáltalán nem hagyható körülményre, hogy a városháza építése vagy átalakítása által — mely ügynek rendezése csakis idő kérdése lehet — bérlők ha talán nemis szenvednek egyes károsodást, de üzleteik menetében mindenestre korlátozva lesznek. Hogy pedig a piacz-utcai homlokzaton lévő helyiségek bérletei a többiektől eltérőleg 6 év és 10 hónapra javasoltatnak meghosszabbíttatni: az indokolást talál azon körülményben, hogy ezen boltok bérlői — városház átalakítása által — előrelátólag legtöbb hátramaradást szenvednek.

Szabó Kálmán elfogadja a tanács javaslatát.

Nagy Zsimond a meghosszabbítást csak a régi bérletre szavazza meg.

A közgyűlés a bérleteket 6 évre meghosszabbította.

Vágó Andor kérelmére a Dobozy ház bérletét **Szabó** József, Dr. **Nagy** Zsimond, dr. **Fehér** Ferencz, **Simonffy** Imre és az

elnök hozzászólása után hat évre meghosszabították.

Tihanyi János felebbezését elutasították.

A budapesti joghallgatók segélykérvényét elutasították.

Az iparossegédek szakrajtanfolyamának 300 frt segély iránti kérvényére a segély utalványoztatott a rendkívüli költségvetés terhére.

Egy fegyelmi ügy beszüntetéséről szóló jelentést a közgyűlés tudomásul vett.

Simonffy Gyula volt főszállásbiztosnak évi 504 frt. nyugdíj folyósított.

Sárközy József rendőrbiztost kérelmére hivatalától felmentették.

Dr. **Téchy** József, dr. **Rózsa** Mór és dr. **Rozenthál** Zoltán orvosi oklevelei meghirdetettek, mire elnök a közgyűlést bekezesztette.

NAPI HIREK.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Január 29. —

— Boros. — Hőemelkedés. — Hó. —

A közigazgatási bíróság és a főispán.

Gróf **Degenfeld** József főispán körrendeletet intézett Hajdúvármegye alispánjához, Debreczen sz. kir. város polgármesteréhez, a vármegyei és városi tisztii ügyészekhez és az összes járási főszolgabírákhoz, melyben a közigazgatási bizottság és állandó bíráló választmány, továbbá a főispáni intézkedések ellen emelhető közigazgatási bírósági panaszok körül követendő eljárásra nézve adja meg a szükséges utmutatásokat. A körrendelet általánosabb érdekű részeit a következőkben ismertetjük. A közigazgatási bizottság és az állandó bíráló választmány határozatai ellen intézett panasz iratok a főispánhoz nyújtandók be, ugyanitt foglaltatnak jegyzőkönyvbe is. A főispáni titkár akadályoztatása esetében e teendőket ideiglenesen a főispáni hivatalhoz beosztott kezelő hivatalnok fogja végezni. — A földmivélsügyi tárca érdekeinek különösen a mezőgazdasági mezőrendőrségi és állategészségügyi közérdekeknek védelme szempontjából a vármegyei állandó választmánynak a földmivélsügyi tárca ügykörébe vágó határozati javaslatait a földmivélsügyi kormány illető szakágának vezetőjével a főispán oly időben közli, hogy ez a hatósági panaszjog érvényesíthetése végett hozzá indokolt előterjesztést tehessen. Ezért a vármegye alispánjának gondoskodnia kell a jövőben arról, hogy a földmivélsügyi tárca ügykörébe tartozó minden ügy, mely a törvényhatósági bizottság üléseintérgyaltatni fog, már az állandó választmány első ülésein tárgyalás alá kerüljön. A körrendelet záró soraiban alkalmat vesz magának arra, hogy a törvényhatóság tisztviselőinek figyelmét a közigazgatási bíróságokról szóló törvény nagy fontosságára és kiváló jelentőségére maga részéről is felhívja.

— **Uj népkönyvtár felállítása.** A miért a fővárosi sajtó mostanában élénk agitációt fejt ki, hogy mindenféle népkönyvtárak alakíttassanak: az már két esztendő óta megvan nálunk Debreczenben **Simonffy** Imre polgármester kezdeményezése folytán. A tanácssal egyetértve a

20000 frtos koronázási alapítvány kamatainak egy harmadrészét háromszáz frtot harmadéve hasznos ismereteket terjesztő, kellemesen szórakoztató népies könyvek beszerzésére fordította s ezáltal megvetete alapját a debreczeni első kisdud népkönyvtárnak. A könyvtárat az árokutezai ev. ref. iskolacsoport egyik tanítójának, **Kanizsai** Endrének kezelésére bizta, ki erre önként és a nemes közügyhöz illő buzgósággal vállalkozott. Ennek a sűrűn lakott tulnyomólag szegény sorsu iparos és munkás családokat számláló városrésznél igazi jótétemény az így kínálkozó ingyenes szellemi táplálék s a téli hónapokban elég szorgalmasan hordozzák is ki az olvasnivalókat **Kanizsai** Endrétől. — A kezdet örvedetes sikerén felbuzdulva polgármesterünk tervbe vette a második népkönyvtár szervezését is a városnak másik részén, ugyancsak valamelyik ügybuzgó tanító kezelése mellett. A mai közgyűlés után a tanács rövid lélegzetű ülést tartott, amelynek egyetlen tárgya volt. A kulturális ezélokot szolgáló alap múlt évi 900 frt. kamatának egy harmad részét kiutalványozta a polgármester ur kezéhez azzal a felkéréssel, hogy abból új népkönyvtárat létesítsen. — A megrendelő könyvek névjegyzékének összeállításánál, amint előző alkalommal is történt, meghallgatják és figyelembe veszik az olvasni szerető köznép izlését és a neki való olvasmányokat ismerő egyének véleményét.

— **Német gazdák látogatása.** Nem régen jelentettük, hogy gr. **Desseffy** Aurél az országos magyar gazdasági egyesület elnöke azon kérdéssel fordult városunk tanácsához, szívesen látná-e Debreczenben a „Deutsche Landwirtschaftliche Verein“ tagjait, a kik Berlinből körülbelül százan indulnak a tavaszon hazánk meglátogatására az országos magyar gazdasági egyesület kalauzolása mellett. A megkeresésben jelezve van az is, hogy a vendégek körülbelül május 26-án érkeznének Debreczenbe a város, a Hortobágy és néhány kiscgazdaság megtekintésére s e célból egy napot töltenének nálunk. A tanács tegnapelőtt válaszolt a gróf **Desseffy** Aurél levelére. Önként érthető, hogy biztosította őt és a német gazdákat a szíves vendéglátásról, megígérve; mindent előkövetünk, hogy a debreczeni látogatás tanulságos és kellemes legyen. Azonban tájékoztatásul figyelmezteti a körut rendezőségét, hogy egy nap kevés arra, hogy a város nevezetességein kívül még a Hortobágyot és a pusztai gazdaságokat is megtekinthessék a vendégek. Erre legalább is két nap kell, mivelhogy csupán egy hortobágyi kirándulást egy egész nap alatt lehet megeselekedni.

— **Számonkérő szék.** Debreczen város skontrális széke holnap délelőtt 9 órakor gróf **Degenfeld** József főispán elnöklete alatt megvizsgálja a városi hivatalok ügykezelését.

— **Fényes hangverseny és színelőadás.** A debreczeni hírlapírók által február 12-én a színházban tartandó hangverseny és műkedvelő előadás két programmszámából tegnap tartották meg a próbát. A színpadon nagy számmal gyűltek össze a szereplők, a kik előtt **Czaban** Margit kiscasszony nagy sikerrel szavalta el **Illosvay** Hugó „Férjhez menjek-e?“ című monológját. Azután **Komjáthy** János színigazgató előterjesztette a tabló tervezetét, a jelentkezések mérve szerint beosztotta a

szereplőket
Füzűtán
B szer
jelenet
Kurta,
gyuri
Rebeka
Zsiga
Rózi,
Ferde
Bszitke
Juliska
Anna
Zsuzsik
Sárka
Panna
Terka
Erzsike
E
a karb
kedden
szonba
verseny
harmad
szék
balta a
—
ezen v
ma bel
vett je
órákor
főispán
—
ségéne
a vidél
hangu
pítvány
—
A kas
mozgal
selők a
hívást
s köztü
amely
K
most
tárgy
kat b
Ha n
folyás
Föl t
is az
vényt
14. p
házza
a legi
támog
érné
ket é
nyerő
lletel
—
ünnepél
nak sz
ujságiró
Eleket,
Péter ör
ség már
megvála
szintén
—
Nyiregy
fővárosi
hogy v
való ala
gyűlésü
terelnök
miniszte
fogadta
tását s
egy n
törvény

szereplőket s meghatározta a kosztümöket. Ezután osztotta ki a népszínmű szerepeit. E szerint a „Czigány“ cz. népszínmű kut jelenetében szerepelni fognak:

Kurta, gazdag agglégény Davidovits Sándor ur.
Gyuri, unokaöccse — Kálmán Gyula ur.
Rebeka — — — — Czabán Margit k. a.
Zsiga, cigány — — Szilágyi Vilmos ur.
Rózszi, leánya — — B. Békessy Rózszi ur.
Ferde — — — — Harsányi Pál ur.
Esztike — — — — Péter Olga k. a.
Juliska — — — — Kubay Margit k. a.
Anna — — — — Muharossy Irén k. a.
Zsuzsika — — — — Péter Jolán k. a.
Sárika — — — — Juhász Jolán k. a.
Panna — — — — Szikszay Irén k. a.
Terka — — — — Szép Gizella k. a.
Erzsike — — — — Weisz Olga k. a.

Ezenkívül nyolcz leány és nyolcz ifjú a karban. A népszínműből és tablóból minden délután lesz a próba. A prólógból azonban csak szerdán délután. A hangverseny és színelőadásra szóló jegyeket a harmadrendű támlásszék és emeleti zárt-szék egyrészenek kivételével mind lefogalta a közönség.

— **A közgyűlés jegyzőkönyve.** Debreczen város törvényhatósági bizottságának ma befejezett kétnapos közgyűléséről felvett jegyzőkönyvet vasárnap délelőtt 11 órakor hitelesítik gróf *Degenfeld József* főispán elnökle alatt a városházán.

— **Szeged a vidéki hírlapírók szövetségének.** Szeged város tegnapi közgyűlése a vidéki hírlapírók szövetsége javára, egy hangu határozat alapján ezer forintos alapítványt tett.

— **Adóhivatali tisztviselők mozgalma.** A kassai adóhivatal tisztikara országos mozgalmat indított az adóhivatali tisztviselők anyagi helyzetének érdekében. Felhívást küldöttek a magyarországi összes köztük a debreczeni adóhivataloknak, amely felhívás így hangzik:

Kedves kartársak! A képviselőházban most kerül sorra a pénzügyi költségvetés tárgyalása. Két éve, hogy memorandumunkat benyújtottuk, de eredménye nincsen. Ha néma megadással fogjuk tűrni sorsunk folyását, helyzetünkön javítva sohasem lesz. Föl tehát kartársak! Mint mi, adjatok be ti is azonnal képviselőtökhöz egy rövid kérvényt, soroljátok benne elő a memorandum 14. pontját s kérjétek őt, hogy a képviselőházban ügyünket előmozdítsa. Képviselőnk a legkészségesebben megígérte kérelmünk támogatását, ha azonban ez uton célt nem érünk, úgy a további teendőkről benneteket értesíteni fogunk. Eljárastok eredményéről tudósítsatok azonnal. Hazafias üdvözléssel a kassai kir. adóhivatal tisztikara.

— **Ujságíróból polgármester.** Szép és fényes ünnepély folyt tegnap le Kecskemét városának székházában. Tegnap igatták be az ujságíróból választott új polgármestert, Kada Elekot, aki a feledhetetlen emlékü Lestár Peter örökét foglalta el. Lelkes volt az ünnepség már csak azért, mert az új polgármester megválasztása annak idején egyhangulag és szintén kiváló lelkesedés közt ment végbe.

— **Nyiregyháza — sz. kir. város.** Nyiregyházáról 23 tagu küldöttség járt a fővárosban a polgármester vezetésével, hogy városuknak szabad királyi várossá való alakításában, a mint legutóbbi közgyűlésükön elhatározták, kérjék a miniszterelnök támogatását. Bánffy Dezső báró miniszterelnök, ki a képviselőházban fogadta a küldöttséget, megígérte támogatását s kijelentette, hogy, ma is párolja az egyes nagyobb vidéki városoknak önálló törvényhatósággá tételét, hogy így vidékük

központja legyenek és reményt nyújtott arra, hogy még ez évben, de jövőre minden bizonynyal beteljesedik Nyiregyháza kívánsága, a mikoron a városok általános rendelkezése megtörténik. Ehhez hasonló értelemben nyilatkozott Perczel belügyminiszter is. Ugyancsak a Házban tisztelgett a küldöttség Podmaniczky Frigyes bárónál, a szabadelvű párt elnökénél, délután pedig Kossuth Ferencznél, s este Horánszky Nándornál, kik mindannyian — mint pártelnökök — megígérték támogatásukat.

— **A jogász és tisztviselői kör közgyűlése.** A „debreczeni jogász- és tisztviselői-kör“ folyó évi január 31-ik napján (vasárnap) délelőtt 10 órakor, saját helyiségeiben évi rendes közgyűlést tartja, melyre a kör tagjait tisztelettel meghívja. Debreczen, 1897. január 25. a kör elnöke. — A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. A zárszámadás megvizsgálása. 3. A jövő évi költségelirányzat megállapítása. 4. Esetleges indítványok tárgyalása. 5. A kör tisztviselőinek, az igazgató-választmánynak és számvizsgálóbizottságnak megválasztása.

— **Sikkasztó postatiszt.** Rosenwasser Ábrahám egyike volt a legregényesebb hajlamu postatisztoknak. Két évvel ezelőtt érettségizett a nagyváradi keresk. akadémián, honnan a *debreczeni postánál* *acceptálták*. Alig volt ott egy félévig, át-helyezték Pestre, hol csak néhány hónapig volt maradása. Onnan Miskolcra helyezték, ahol számos szabálytalanságot követett el, a miért Sátoralja-Ujhelybe tették át. Itt is, úgy mint Miskolcon, könnyelmű, feslett életet folytatott; könnyelműségében találja eklatáns magyarázatát az a körülmény, hogy sikkasztásra vetemedett. — A pénzkiadási osztálynál volt a legutóbbi időben, ott követte el a bünt, — 150 frtot sikkasztott el. A vizsgálat kiderítette, hogy az nap melyen „bucsu“ szolgálatát teljesítette S.-A.-Ujhelybe történt áthelyezése előtt — tünt el a 150 frt. A konkrét bizonyítékok halmaza folytán S.-A.-Ujhelyből tegnap a miskolci ügyészség börtönébe szállították.

— **„Az Iparos kör“** által f. év február 7-én (vasárnap) a Bika szálloda disztermében rendezendő táncvizalomra a meghívók kiküldettek és akik azt talán nem kapták meg, de arra igényt tartanak, sziveskedjenek egy-letli pénztárnok *Szedlák József* urhoz fordulni e végett.

— **Szerecsen pinczér.** Egy szerecsen pinczér a nevezetessége egyik debreczeni kávéháznak. *Glück Adolf* a Balaton kávéház vállalkozó szellemü tulajdonosa ugyanis egy *Abdala* Emil nevű arabiai-medinai illetőségü szerecsen pinczért alkalmazott, akit *Vámbéri Ármin* hozott magával 1881-ben Magyarországra. A szerecsen pinczér a mellett, hogy ügyesen szolgálja ki a kávéházi vendégeket, arról nevezetes, hogy 13 nyelven beszél és hogy meglepő a magyar nyelvben való jártassága.

— **Kassai hírlapírók petíciója.** A Kassai Hírlapírók és Irók Otthonának választmánya petíciót nyújtott be a képviselőházhoz. Hosszasabban magyarázzák benne, hogy a magyarországi hírlapok után Ausztriában szedett bélyegilleték azonos a külföldi hírlapok után szedett bélyegilletékekkel és Magyarországra sérelmesnek mondják, hogy az osztrák ujságok Magyarországon illetékmentesek. Ezért arra kéri a képviselőházat, hogy vagy jusson megállapodásra az osztrák kormányval a magyarországi hírlapok után Ausztriában szedett bélyegilleték eltörlése ügyében, vagy pedig a Magyarországra hozott külföldi hírlapokra rótt illetéket terjeszszék ki az osztrák ujságokra is.

— **Rövid hírek.** Zalabéren Boguár Gáspár a napokban zavart anyagi helyzete miatt föl-akasztotta magát. *Türjén Kövi Géza* 10 éves fiu töltött foggyverrel játszva s két éves öccsét véletlenül agyonlőtte. **Szegeden** Pávik Vinceze gözmalmi munkás vigyázatlanságból a kerékek közé került és életveszélyesen megsérült. **Közép-Tengliczén** Sente Károly gazdatiszt e napokban, mert egy várt örökségtől elesett, megőrült. A tébolydába szállították. **Liptó-Szent-Miklóson** tegnapelőtt a bőrgyárban tűz ütött ki és több házat elhamvasztott. **Csontán** Stanicsán Zsigmond segédjegyző tegnapelőtt ösmeretlen okból agyonlőtte magát.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

Az erdélyi coadjutor.

Budapest, január 29. A hivatalos lap holnapi száma közli *Majláth* grófnak erdélyi coadjutorra *utódlási joggal* történt kinevezését.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 29. A képviselőház mai ülésében a belügyi költségvetés tárgyalásánál *Molnár János* apát a néppárt nemzetiségi politikáját ismertette, amelynek irányadó elve az, hogy ők nem hívei az erőszakos magyarosításnak s a nemzetiségekkel szemben méltányosságot óhajtanak. *Lehótzky Vilmos* ennek a politikának illusztrálására megjegyzi, hogy a felvidéken a néppártnak pánszláv bizalmi férfiai voltak. — *Polonyi Géza* elítéli a néppárt kaczérkodását a nemzetiségekkel s tiltakozik azon rágalmak ellen, melyeket tegnap *Kubina Szalavszky* főispánra szórt. — Ezzel a vitát berekesztették, melynek egyes mozzanatára Perczel Dezső belügyminiszter reflektált, a jobb oldal élénk helyeslése között jelentve ki, hogy a **közgazgatási reformról** szóló javaslat **készen van s** mihelyt a kiegyezést és a 98-iki budget letárgyalják, a **ház elé kerül.**

A költségvetést általánosságban elfogadták.

A levéltár ügyében Eötvös Károly szólal fel kérve az adminisztráció biztosítását.

Latkóczy Imre megnyugtatta a fel-szólalót.

Gyilkos férj.

Budapest, január 29. *Lippán Stefaucz* Jeffa jezvini bíró feleségének állítólagos szeretőjét *Guja* Demeter leszurta féltékenységéből.

Szerelmi dráma.

Budapest, január 29. A Hungária szállodában *Helmig Elli* bukaresti színésznőt ma reggel egy porosz tiszt meglátogatta. — Később a színésznőt és Stegeman porosz tisztet vértócsában találták. — A tiszt valószínűleg megszókött kedvesét megboszulandó, meglőtte előbb a nőt, azután önmagát. A tiszt meghalt, a színésznő haldoklik.

Muraviev Párisban.

Budapest, január 29. Muravievnek a francia diplomatákkal az Elyseeben folytatott beszélgetése jó benyomást ketett. A francia lapok a két állam békéjét biztosítva látják.

Megszókött tábornok.

Budapest, január 29. Konstantinápolyi hír szerint *Teofik basa* tábornok külföldre szókött.

Farsang.

A szittya magyar, mikor e napokban dárídós jó kedvvel megpödöri a bajuszát és a mulatozás jóreménység szigetére fordítja az élet hajóját (beszéljünk így, ha dagályosak akarunk lenni) mondván: „Farsangoljunk egy kicsit, nem is gondolja, hogy teuton jeligét bocsájtotta szittya ajkai mögül, hiszen a farsang hátaozottan német szó és ered a faseln igéből. Sőt szinte mondhatnám, nem csak a szót gyurtuk át az öblös magyar torokra, de a mulatozás módját is.

A farsang nemesak év szerint hoszu, vagy rövid, például most 55 nap, de nem zetek szerint is. Leghosszabb a farsang a velenceiekénél, ahol már karácsony másod napján kezdetét veszi a vigadozás. Egyébként a legtöbb nemzetnél január 6-án kezdődik s tart hamvazó szerdáig. A heves spanyolnak azonban vérét túlságosan feltűzelné a sok muri, ők tehát a farsangot megkurtították s náluk Sebestyén napkor kezdődik a hejehuja. Hány kikapós spanyol legény vágyik tehát a vigalomzabadiító derék Szt. Sebestyénre s hány andaluziai szépség tartja a legszebb névnek Sebastianit!

A büszke spanyolok azonban még eléggé méltányosan korlátozták Carneval herczeg hatalmát, hozzájuk képest a rómaiak valósággal detronizálták a legkedélyesebb potentátot, össze-vissza tizenegy napig tart a római farsang, ott nem is farsang, hanem karneval, a mi magyarra lefordíva azt teszi: hus! Isten veled, vagyis, hogy tizenegy nap heje huja, aztán következik a vízbe griz!

Jóllehet az olasz farsang csak tizenegy napos, de sehol annyi farsangi mulatság nincs mint Olaszországban.

Mit ér a mi 5-6-7 hetes farsangunk, ha azok után deficiztes rendezők, pénz kifosztott apák sajognak és a koreszmárosok méregkeverői telítettek meg fukszinos boraikkal, elsőrendű katzenjammerrel.

Mi lesz február 20-ától a nápolyi, velencei, római utczákon! A tizenegy napos farsang mulatozásában részt vesz Umberto király, meg az olasz gondolás és halárus. Egyetemes, országos muri fejlődik ki s esábes, varázsos elannyira, hogy három évezred civilizációjával daczol s még ma sines meg a civilizációnak az az ereje, hogy a pogánykor eme megszéledített bachanáliáit a nép köztudatából ki tudná verni.

Ugyanis ki ne tudná, hogy az olasz utczai farsangi vigadozások a Saturnalia ünnepekből származtak s hogy a mulatozás vágya, konvenzionális népszokásai mennyire megrögzözenek évezredek át a nemzetekben: tanuság rá az olasz népnek, ennek a katolicizmust legelőbb befogadó keresztény szellemében is első népnek esőkönössége, melylyel ellenállott a talajt verő kereszténység első századában a parancsok s jóllehet tiltották és büntették, mégis megtartotta a Saturnaliákat, ezeket a pogányünnepeket, melyeket a pogánykorban decz. 17-től 20-ig ünnepeltek a termőföld és a társadalmi rend istenének. Mint a pogánykori saturnaliákon, az olasz farsangon is minden ember öröme él s csak az olasz nép százados elszegényedése folytan vesztí színét a korzók zajos karneválja.

Maga a karnevál újabb bizonyossága annak, hogy a keresztény hittérítés mily életrevalón számolt a meggyökerezett pogány népszokásokkal s mily öntudatosan ruházott rájuk keresztény színezetet.

Nincs a leiró tehetségnek hálásabb feladat, mint az olasz, nevezetesen a velencei karnevál. Pedig a mai farsangi népünnepszeg mennyivel fakóbb a régieknél! Hajdan nemesak alárczos felvonulásokat tartottak, virágot és ezukorból készült golyócskákat dobáltak a járó kelőkre, De azért Despard még sem hagyta el ha-

mint ma, mikor az olasz dévajságnak ez a mókája meghatja az európai, a velencei karnevál még állatviadalairól, valamint lóversenyeiről is híres volt. Valóságos bűbájjal hat az utca egyetemes vigasága s a mindenek öröme mindenkit meg részegít.

A csélesap francia is nagy dárídókat rendez farsangján s az általános jókedv tetőpontra akkor hág, midőn feltűnedeznek az ugynevezett „kövér ökrök“, alárczban vezetik végig az utczákon s temetik a farsangot.

Sevillában, Cadixban még ma is a legfényesebben fest farsang-tájt az utca. Sok alárczos, nagy vigaság.

Németországban a reformáció, a komolyság kultusza üzent hadat a Narrenfesteknek, a bolondok napjának, de a század elején egyesületek alakultak, hogy a kellő korlátok között a kedves farsangi népszokást újra meghonosítsák. A düsseldorfi farsangi játékok ma is híresek. Voltaképen a miszteriumokból átvedlett világi szindarabok vaskos humorral, de azért nem akkora ledérséggel, mely nem komoly szinpadainkon a „Csalj meg édes, Helyettes, Mi történt az éjjelen, hogy csak néhányat említsek, valóságos szégyenszemre dobzódik.

A mai farsangnak ninesen költészete. Az az hogy, a papa lapos bugyelárisára gondolunk, — nagyon is van.

V. L.

CSARNOK.

A fekete-ruhás leány.

A Debreczeni Ellenőr részére angolból ford.

Fluck Jolán.

— (Folytatás.) —

— Igen, sajnálom és restellem, mondá Margaret, — de ezt természetesen csak akkor mondhatja meg neki ha felgyógyul, vagy talán meglátogatná őt? Kérem, nagyon kérem, hozza rendbe azt az ügyet.

Pár nap mulva Margaret levelet kapott s rögtön felismerte az Englewoodné irását. Izgatottan tépte fel a borítékot, vajjon mi hir van benne? Gertrude melékelte a Selbyné levelét is — így gondolta Maisiet teljesen megnyugtanni.

A leány areza olvasás közben mind jobban-jobban kiderült?

Hála Isten! sóhajta fel megkönyömbülten — csak hogy tul van a veszélyen. Az ereje majd vissza tér apródonként. Most már csak arra vagyok kíváncsi felkereste-e őt Gertrude, vagy fog-e vele egy hamar találkozni?

Kíváncsisága azonban sokáig nem lett kielégítve, ohaja nem teljesült. Napról-napra várta barátnője levelét, de hasztalan; míg végre október utolja felé az is megérkezett; de tartalma nagyon lehangolta szegény Maisiet és a mint olvasta, könyök gyültek szemébe s elhomályosodtak előtte a betűk.

— Nagyon sajnálom, írta Englewoodné, hogy nem teljesíthettem azt, a mit megígértem, de mind ez ideig nem találkozhattam vele és semmi féle reményem sincs egyhamar viszontlátni őt. Norreys külföldre utazott s valószínűleg évekig távol marad. Ugy látszik, hogy élet utjaik örökre elváltak. Ki tudja, nem jobb-e így? Ne is gondoljunk több reá!

— Pedig mennyire szerettem volna, ha megtudja tévedésemet és megbocsátja igazságtalanságomat, sohajtá Maisie.

Getrud meg azt gondolta, hogy legjobb lesz, ha Norreysnak egyáltalában nem beszél semmit sem lady Margarettről s nem mondja el a leány megbánását, miért? nines ezélja, kár volna a fiatal ember behegedt sebeit újra felszaggatni. De azért Despard még sem hagyta el ha-

záját, a nélkül, hogy meg ne tudta volna mennyire megbánta lady Margaret elharmkodott itéletét és kegyetlen szavait.

Aki nagyon el van foglalva, az észre sem veszi az idő röpülését; ezt tartják az angolok s ebben a mondásban valóban igen sok igazság rejlik, de csak is a jelenre alkalmazható; mert ha az ember vissza pillant a multra, amelynek minden napja, minden órája izgalmas munka közt telt el, olyan félét érez, mint mikor egy terjedelmes sűrű és apró nyomásu művet bevégez s szinte megkönnyebbülve esukja össze a könyvet. Norreys Despard két, tevékenységben eltöltött, év után, ismét visszatért Angolországba, de ezt a két évet oly végtelen hosszúnak találta, mintha legalább is hatszor annyi ideig lett volna távol.

Egy hete már, hogy haza érkezett, de még mindig nem ért rá nővérét meglátogatni, pedig Marsherslea nem igen volt messze. Despardot azonban a sok üzleti dolog egyelőre a városban tartotta, s lehetetlen volt neki addig onnan eltávozni míg ügyeit kellőleg le nem bonyolította. Pedig ugy unta már a nagyvárosi életet, alig várta, hogy ott hagyhassa. Régi ismerősei elszéledtek, a társaság egy cseppet sem érdekelte, mindenütt csak idegen arcok, s alig talált köztük egy két baráttra. No de egyszer még is csak kapott egy olyan meghívást is, amelyet szívesen fogadott, egyébiránt illet is, mert arról volt szó, hogy legjobb barátjának és jóltevőjének családját kísérel el egy tea estélyre. Készséggel vállalkozott reá, bár a háziakat nem igen ismerte. Egy kissé feszélyezve is érezte magát annyi idegen között, s azért a mint szerényejthette vissza vonult egy esendes félreeső szobába, ahol néhányan whisteztek. Despard, akinek betegsége óta sértette szemét a nagy világosság, leült a szoba egyik sarkába, s ugy fordult hogy alig lehetett őt meglátni. Oly jól érezte magát e nyugodalmas helyen, hogy önkénytelenül is ábrándozni kezdett s feltűnt lelki szeméi előtt a Fforde Maisie bájos sugár alakja.

— Vajjon férjhez ment-e már? mondá magában, óh bizonyára igen, de mégis hallottam volna róla valamit.

Alig hogy ezt elgondolta, ismerős hang ütötte meg fülét.

S ime egy hölgy lépett a szobába és egyenesen Despard felé tartott. Norreys felugrott helyéről s amint a leány meglátta őt, halkán felsikoltott és olyan mozdulatot tett, mintha elakart volna szaladni de már késő volt, nem lehetett.

— Ön az, Norreys ur, nem is képzeltem...

— Hogy én vissza tértem? egészíté ki Despard.

Megijesztettem önt ugy-e? Boocsásson meg Fford kisasszony, vagyis jobban mondva lady Margaret, fogalmam sem volt róla, hogy kegyedet itt találom...

— Mert akkor el sem jött volna. Ön nagyon is őszinte.

Despard oly különösen tekintett a leányra, hogy az zavartan sütötte le szemét.

— Nem, mondá, ne vegye komolyan amit mondtam.

Kérem maradjon itt pár perczig és hallgasszn meg engem, Oly rég vágyok már önnel találkozni és feltettem magamban, hogyha ez elkerülne félre tenék minden leányos büszkeséget s megkérlelném önt. Ez az amit mondani akartam. Megbocsájt nekem?

Despard körül nézett, nem hallja-e beszélgetésüket valaki, de a whistezőkön kívül senki sem volt a szobában, azok pedig annyira elváltak merülve a játékba, hogy azon kívül semmi sem létezett a számukra.

(Folyt köv.)

Csak néhány napig.
EDISON KINEMATOGRAPH
élő fényképek.

Megtekinthető **Szedlák és Vámos-féle ház I. emeletén.**
 Előadás d. u. 3, 4, 5, 6, 7, 8 és 9 órákor.

Az első rész műsora.

1. A gyorsvonat megérkezése a párisi pályaudvarba.
2. Miss Loi Fuller híres amerikai szerpentin tánczosnő.
3. Szóváltási jelenet egy bérkocsis és vendég között.
4. Egy park jelenet. Gyermekek és egy kecske fogat.
5. Schottisch tánczoló.
6. Fogorvos és egy nehéz műtét.
7. Birkózó birkózás közben.
8. Fürdő jelenet egy uszodában.

Az igazgatóság fentartja magának a jogot a műsoron változtatni.

Jelentés. A vállalat tisztelettel tudatja, hogy **Ő Felsége a király I. Ferencz József** 1896. évi április 24-én egy kinematographot látogatott meg s a napyszerű találmány felett legmagasabb csodálkozását fejezte ki.

Helyárak: Üdöhely 30 kr. Állóhely 20 kr.
 12 éven alóli gyermekek felét fizetik.

Intézetek-, iskolák és egyetekkel külön egyezség kötöttik. Számos látogatást kér.

82-1-1

Az igazgatóság.

Mellékkereset!!

Budapesti előkelő gyár -- fogyasztó cikkek eladásához -- **Debreczen város és környéke** részére, oly megbízható képviselőt (nő is lehet) felvenni óhajtok, kinek 300 frt övadék letétele mellett egy nagyobb gyári raktárt is átadna. Naponta 1-2 órnyi tevékenység mellett **évenként 600-800 frt** könnyen kereshető. Ajánlatokra az eddigi foglalkozás megjelölésével, valamint minden egyéb **kereskedelmi, vagy hitelügyekben, felvilágosítást** ad: 81-1-1

a „Reform“ kereskedelmi információ intézet Budapest VII. Király-utca 91.

Pályázati hirdetmény.

Hajdúvármegye **Nádudvar községben** elhalálozás folytán megüresedett egyik **községi orvosi állásra** ezennel pályázatot nyitok.

Felkérem mindazon orvos urakat, kik ezen, évi **500 frt** fizetés és szabályrendeletileg megállapított látogatási díjak élvezetével egybekötött állást elnyerni óhajtják, hogy az 1893. évi I. t.-cz. 9 §-ában előírt képességüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket **folyó évi február hó 20-ig** alólirott főszolgabíróhoz nyujtsák be.

Nádudvar, 1897. január 26.

Nábráczky

80-2-1

Butorszövetek

óriási választéka
 megtekinthető

Kunz József és Társa

czég

összes kirakataiban.

Mindenféle szőnyeg, függöny, takaró, pokrócz, paplan, matrác, lakás berendezési és ágyfelszerelési cikkek **nagy raktára.**

Sürgőnyczim : Kegyelet.

Telephon 66. szám.

„KEGYELET“

Első debreczeni disz-temetkező intézet
Tisza-palota, Kenyér-piacz.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmét a mai kor igényeinek megfelelően felszerelt intézetemre felhívni, mely helyben a legregibb; valamint azon körülményre, miszerint **A. M. Besohorner** csász. és kir. udvari szállító érozkoporsó-gyárossal történt kedvező egyezségem folytán azon kellemes helyzetbe jutottam, miszerint t. vevőimnek az éroz koporsókat gyári árbán számíthatom, a mi circa 30% különbözet az eddigi árakhoz.

Temetéseket már 10 frttól kezdve a legdiszesebbig a legnagyobb figyelemmel rendkívül jutányosan teljesítek.

A midőn a n. é. közönségnek előforduló szomorú esetekben megtisztelő bizalmát kérem, biztosítom a **legszeledebb, figyelmes, pontos és legjutányosb kiszolgálásomról;**

Kiváló tisztelettel

KERNÁTS GYULA

„Kegyelet“ tulajdonosa, közkórhöz szállítója.

58-1-4

Bársonykonorsós temetést 70 frttól kezdve elvállalok.

PSERHOFER J. vértisztító labdacsaí,

azelőtt „Általános labdacsaok“ név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsaok csodás hatásukat érzészeresen be nem bizonyították volna.

Eztizedek óta ezen labdacsaok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kiténő háziszereből készlet nem volna található. Számítalan orvos által ezen labdacsaok háziszereit ajánlottak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek, mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértulások, aranyér, béltelenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kiténő hatással vannak **vérszegénység** s az abból eredő bajknál is: így sápkórnaí, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsaok oly könnyen hatnak, hogy a legesekelebb fájdalom sem okozk és ennek folytán még a legyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevethetők. — A számtalan hálaíratból, melyet a labdacsaok fogyasztói a legkülönbözöb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsaokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. Április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsaí csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Flödnok mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akaratá volt, hogy az ön labdacsaí kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: En gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatreméltó labdacsaí engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ézszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsaok engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Könlhe Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagyöném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruban és vízkórásban, már életét is megunta, melyből egybökent le is mondott, midőn véletlenül egy doboz kapott az ön kiténő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinzettl Josef.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!

Alólirott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kiténő labdacsaiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacsaok értéke felött és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására öntezend felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignáz.

Götschdorf, Kolbach mellett, Szilázia, 1886. okt. 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaínak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtat, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsaok nálam sohasem fognak kifogni, a midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsaok csakis a Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi aimázor“ címzett gyógyszerárban Bécsben, I. Singerstrasse 15. sz. a. Készítelnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsaot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 kba kerül; bérmentelen utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az öszer előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalványval eszközölték) bérmentes küldésel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacsaok a legkülönbözöb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében körözik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsaikat követelni és csakis azok tekintetök valódiának, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírásal, fekete színben és minden egyes doboz fedelje ugyanazon aláírásal, vörös színben van ellátva.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“
 Bécs, I. Singerstrasse 15.

Vértisztító labdacsaok azelőtt „Általános labdacsaok“ név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsaok csodás hatásukat érzészeresen be nem bizonyították volna. Eztizedek óta ezen labdacsaok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kiténő háziszereből készlet nem volna található.

Raktár Budapestben: Török Józsefnői (Király-utca 12)

Bernhardi alpesi-fü liqueur Bernhard W. O.-tól Bregenzben Egész üveg 2 frt 60 kr., fél üveg 1 frt 40 kr., negyed üveg 76 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok, u. m.: gerinczagybantalom, tagzsargatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fülzsongatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-tól. Ezek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelencével 2 frt.

Általános tapasz, Steudel tenártól. Utés és bekötés, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes vagy gyuladt mell vagy más ily bajknál, mint kiténő szer 16n kipurálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 76 kr.

Fiaker-por, hurut, rekedtség és köhögés ellen. 1 doboz 35 kr., bérmentve 60 kr.

Ferencz-pálinka sóval vagy só nélkül, 1 üveg 70 kr.

Fagybaizsam, Pserhofer J.-tól. Sok év óta a legbiztosabb szer elismerve. 1 köbög 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Üfifüvedv, egy ált. ismert kit. háziszér hurut, rekedtség, gúnsós köhögés stb. ellen. 1 üvegeske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 30 kr.

Élet-esszencia, (prágai esőpek), megrontás és mindennemű altesti bajok ellen kit. háziszér. 1 üveg 22 kr., 2 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só, Bullrich A. W.-tól. Kiténő háziszér a rossz emésztés minden következményét, u. m.: fofájás, szédülés, gyomorgöres, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabaizsam, egy üveg 50 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megizzadást s az általt képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr., bérmentve 75 kr.

Golyva-baizsam, kiténő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok, kiténő szer gyomor- és béltelenségeknek, az idegek erősítésére. 1 liter Kola-elixir vagy bor 3 frt, fél liter 1 frt 60 kr., negyed liter 85 kr.

Kola-elixir vagy bor, üvegekben dbkint 5 frt 50 kr., 8 frt, 1 frt 60 kr.

Mia-Poko, kiténő szer egyoldalú fejfájás, fogfájás, rheumatizmus stb. ellen. 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban hirdett összes belt- és kült.-gyógyászati különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerelhetnek. **Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltek, ha a pénzüsség előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.** Bérmentve csakis az esetben történik a küldés, ha az ösözeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Változtatnak csak azok tekintetök, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírásal fekete színben és minden egyes doboz fedelje ugyanazon aláírásal, vörös színben van ellátva.

Ercz- és művirág-koszorúk, szalagok a legméresek közb árban.

Előfiz...
 Hely...
 Egy...
 Egyes...
 Mag...
 nap, vas...
 Spek...
 A...
 sével e...
 közöns...
 Mint n...
 rént is...
 rázták...
 indolen...
 tása al...
 lett az...
 nemesa...
 hogy t...
 rákénys...
 gazdasá...
 gyobb...
 eladás...
 vező ko...
 iparkodj...
 E...
 törekvés...
 ba csap...
 játék te...
 lentéken...
 kevéssel...
 séről sem...
 határidő...
 nem egy...
 lyes ism...
 felsoroln...
 spekulác...
 karékossá...
 fel s a...
 döntötte...
 Tado...
 lyet örök...
 vagy csak...
 S a s...
 ajkán hord...
 És a...
 többnyire c...
 resztül hat...
 Ha bo...
 mondj le ró...
 Tanits...
 zetadta köt...
 másokat váll...
 nek, hogy fe...
 se jut, hogy e...
 Minden...
 maga becsül...
 Legerős...
 leghatalmasa...